

Datum van inontvangstneming : 14/08/2025

Zaak C-434/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

1 juli 2025

Verwijzende rechter:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 juni 2025

Verzoekende partij:

SANOFI SA

Verwerende partij:

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Zaaknummer I SA/GI 34/25

BESLISSING

2 juni 2025

De Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (bestuursrechter in eerste aanleg Gliwice, Polen; hierna: „WSA”)

[OMISSIS]

[samenstelling van de rechtsprekende formatie]

heeft

na ter terechtzitting van 2 juni 2025 kennis te hebben genomen van

het beroep van SANOFI Société Anonyme, gevestigd te Parijs (hierna ook: „verzoekster”)

tegen de individuele interpretatie van de Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (directeur van de nationale belastinginformatiedienst, Polen; hierna: „belastingdienst”)

van 27 februari 2023, nr. 0114-KDIP2-1.4010.259.2022.1.JF, uniek briefnummer: 1889599

betreffende de vennootschapsbelasting

beslist:

1. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt het Hof verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag: „Moeten de bepalingen van artikel 8, leden 2 en 6, van richtlijn 2009/133/EG van de Raad van 19 oktober 2009 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten en voor de verplaatsing van de statutaire zetel van een SE of een SCE van een lidstaat naar een andere lidstaat (PB 2009, L 310, blz. 34), gelezen in samenhang met artikel 63, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (geconsolideerde versie van PB 2012, C 326, blz. 1), aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling als die welke aan de orde is in het hoofdgeding, die de fiscale neutraliteit van de toekenning, aan een aandeelhouder van een inbrengende vennootschap, van effecten die het kapitaal van de ontvangende vennootschap vertegenwoordigen afhankelijk stelt van het vereiste dat de aandelen in de ontvangen of gesplitste entiteit niet eerder zijn verworven of opgenomen in het kader van een aandelenruil of zijn toegekend als gevolg van een andere fusie of splitsing van entiteiten?”
2. [OMISSIS] [schorsing van de behandeling].

Motivering

1. Toepasselijke bepalingen

1.1. Unierecht

1.1.1. Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (geconsolideerde tekst: PB 2012, C 326, blz. 1 en volgende; hierna: „VWEU”)

artikel 63, lid 1

In het kader van de bepalingen van dit hoofdstuk zijn alle beperkingen van het kapitaalverkeer tussen lidstaten onderling en tussen lidstaten en derde landen verboden.

1.1.2. Richtlijn 2009/133/EG van de Raad van 19 oktober 2009 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten en voor de verplaatsing van de statutaire zetel van een SE of een SCE van een lidstaat naar een andere lidstaat (PB 2009, L 310, blz. 34; hierna: „richtlijn 2009/133”)

artikel 1, onder a)

Elke lidstaat past de in deze richtlijn opgenomen bepalingen toe op fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil waarbij vennootschappen van twee of meer lidstaten betrokken zijn.

artikel 2, onder c)

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder „gedeeltelijke splitsing” verstaan de rechtshandeling waarbij één of meer takken van bedrijvigheid van een vennootschap, zonder dat deze wordt ontbonden, op één of meer reeds bestaande of nieuwe vennootschappen overgaan en ten minste één tak van bedrijvigheid in de inbrengende vennootschap overblijft tegen uitgifte, volgens een pro-rataregeling, van bewijzen van deelgerechtigdheid in het maatschappelijk kapitaal van de ontvangende vennootschappen aan haar deelgerechtigden, eventueel met een bijbetaling in geld welke niet meer mag bedragen dan 10 % van de nominale waarde of, bij gebreke van een nominale waarde, van de fractiewaarde van deze bewijzen.

artikel 8, lid 2

Toekenning, bij een gedeeltelijke splitsing, van bewijzen van deelgerechtigdheid in het maatschappelijk kapitaal van de ontvangende vennootschap aan een deelgerechtigde van de inbrengende vennootschap, mag op zich niet leiden tot enigerlei belastingheffing over het inkomen, de winst of de vermogenswinst van deze deelgerechtigde.

artikel 8, lid 6

De toepassing van de leden 1, 2 en 3 belet de lidstaten niet de winst die uit de latere vervreemding van de ontvangen bewijzen voortvloeit, op dezelfde wijze te belasten als de winst uit de vervreemding van de bewijzen die vóór de verwerving bestonden.

1.2. Nationaal recht

1.2.1. Ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych (wet betreffende de vennootschapsbelasting) van 15 februari 1992 (geconsolideerde tekst: Dz. U. 2022, volgnr. 2587; hierna: „u.p.d.o.p.”)

artikel 4a, punt 4

Voor de toepassing van de bepalingen van deze wet wordt verstaan onder:

[...]

4) georganiseerd onderdeel van een onderneming – een organisatorisch en financieel afgezonderd geheel van materiële en immateriële vermogensbestanddelen van een bestaande onderneming, met inbegrip van de verplichtingen voor de uitvoering van specifieke economische taken, dat tevens een zelfstandige onderneming kan vormen die deze taken autonoom vervult.

artikel 12, lid 1, punt 8b

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in de leden 3 en 4 en in artikel 14 wordt onder „inkomsten” met name verstaan:

[...]

8b) de op de dag die voorafgaat aan de datum van splitsing vastgestelde uitgiftewaarde van de aandelen (deelnemingen) in de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschap die worden toegekend aan een deelgerechtigde in het vermogen van de gesplitste vennootschap, indien het door de splitsing ontvangen vermogen en, in het geval van gedeeltelijke splitsing, het door de splitsing ontvangen vermogen of het in de vennootschap resterende vermogen geen georganiseerd onderdeel van de onderneming vormt, waarbij zij aangenomen dat de bepaling van artikel 14, lid 2, van overeenkomstige toepassing is;

artikel 12, lid 1, punt 8ba

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in de leden 3 en 4 en in artikel 14 wordt onder „inkomsten” met name verstaan:

[...]

8ba) de op de dag die voorafgaat aan de datum van splitsing vastgestelde uitgiftewaarde van de aandelen (deelnemingen) in de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschap die worden toegekend aan een deelgerechtigde in het vermogen van de door fusie ontvangen of de gesplitste vennootschap, onder voorbehoud van het bepaalde in punt 8b.

artikel 12, lid 4, punt 12, onder a) en b)

4. Onder „inkomsten” wordt niet verstaan:

[...]

12) in het geval van fusie of splitsing van vennootschappen – de opbrengst van een deelgerechtigde in het vermogen van de ontvangen of gesplitste vennootschap die overeenkomt met de uitgiftewaarde van de in lid 1, punt 8ba bedoelde

aandelen (deelnemingen) die worden toegekend door de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschap, tenzij:

- a) de aandelen (deelnemingen) in de ontvangen of gesplitste entiteit zijn verworven of opgenomen in het kader van een aandelenruil of zijn toegekend als gevolg een andere fusie of splitsing van entiteiten en
- b) de door die deelgerechtigde voor belastingdoeleinden aangehouden waarde van de aandelen (deelnemingen) die worden toegekend door de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschap hoger is dan de waarde van de aandelen (deelnemingen) in de ontvangen of gesplitste vennootschap die door deze deelgerechtigde voor de genoemde doeleinden zou zijn aangehouden indien de vennootschappen niet waren gefuseerd of de vennootschap niet was gesplitst.

1.2.2. Ustawa-Kodeks spółek handlowych (wet tot vaststelling van het wetboek van koophandel) van 15 september 2000 (geconsolideerde tekst: Dz. U. 2022, volgnr. 1467; hierna: „k.s.h.”)

artikel 529, lid 1, punt 4

Lid 1. Een vennootschap kan worden gesplitst:

[...]

- 4) door een deel van het vermogen van de gesplitste vennootschap over te dragen aan een bestaande of nieuw opgerichte vennootschap of aan verschillende vennootschappen, in ruil voor aandelen of deelnemingen in de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschap, de ontvangende of nieuw opgerichte vennootschappen of de gesplitste vennootschap, die deelgerechtigden in het vermogen van de gesplitste vennootschap omvatten (gedeeltelijke splitsing).

2. Feiten

2.1. Procedure voor de belastingautoriteiten

2.1.1. In haar verzoek om een individuele interpretatie heeft SANOFI Société Anonyme, gevestigd te Parijs, aangegeven dat zij de enige deelgerechtigde is in het vermogen van Sanofi-Aventis spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, gevestigd te Warschau (hierna ook: „gesplitste vennootschap”).

Tot en met 1 maart 2022 heeft de gesplitste vennootschap activiteiten verricht ter zake van de productie, de distributie en de verkoop van medicijnen, geneesmiddelen, medische hulpmiddelen en voedingssupplementen. Zij heeft ook ondersteunende diensten verleend ter zake van klinische proeven en de registratie van medicijnen. Zij had een productiebedrijf te Rzeszów en een distributiecentrum te Błonie.

Op 1 maart 2022 is Sanofi-Aventis overeenkomstig artikel 529, lid 1, punt 4, k.s.h. gedeeltelijk gesplitst doordat een georganiseerd onderdeel van de onderneming (in de zin van artikel 4a, punt 4, u.p.d.o.p.) is ondergebracht in afzonderlijke vennootschappen.

In de eerste fase van deze splitsing heeft het bestuur van Sanofi-Aventis op 9 maart 2020 een besluit vastgesteld waarbij de verkoop- en marketingactiviteiten van de CHC-afdeling ten aanzien van receptvrij verkochte producten zijn afgezonderd van de vennootschap en zijn ondergebracht in een afzonderlijke vennootschap. Krachtens het vastgestelde besluit heeft Sanofi-Aventis zich erop toegelegd om een definitief reorganisatiemodel te ontwikkelen en toe te passen.

Op 1 juli 2021 heeft Sanofi-Aventis in het kader van deze maatregelen binnen haar organisatiestructuur een afzonderlijke afdeling Consumer Healthcare (CHC) opgericht, die binnen de gesplitste vennootschap op zelfstandige basis actief was op het gebied van het op de markt brengen en verkopen van CHC-producten. Op 20 september 2021 heeft het bestuur van Sanofi-Aventis een besluit vastgesteld waarbij het reorganisatieplan van de vennootschap is goedgekeurd.

Naar aanleiding van deze afzondering is de CHC-afdeling op 1 maart 2022 overgedragen aan Opella Healthcare Poland, een te Warschau gevestigde besloten vennootschap (hierna: „ontvangende vennootschap”). Gelet op de specialisatie van Sanofi’s geneesmiddelenfabriek te Rzeszów had deze afzondering ook betrekking op haar productieactiviteiten in die fabriek, die binnen de Sanofi-groep van meet af aan als een afzonderlijke tak van Sanofi-Aventis te Rzeszów had gefunctioneerd.

Gelet op het voorgaande zijn de activiteiten van Sanofi-Aventis op het gebied van de (door het productiebedrijf verrichte) productie, de distributie en het op de markt brengen van receptvrije CHC-producten overeenkomstig artikel 529, lid 1, punt 4, k.s.h. afgezonderd en ondergebracht in de ontvangende vennootschap.

In het kader van deze gedeeltelijke splitsing, die op 1 maart 2022 is ingeschreven door de registratierechter die bevoegd is voor de ontvangende vennootschap, heeft Sanofi-Aventis een deel van haar vermogen aan die vennootschap overgedragen. In ruil daarvoor heeft de ontvangende vennootschap nieuwe aandelen in haar aandelenkapitaal uitgegeven, die zijn toegekend aan SANOFI Société Anonyme, gevestigd te Parijs, die de enige aandeelhouder van de gesplitste vennootschap is.

Voorafgaand aan de datum van splitsing heeft de ontvangende vennootschap geen activiteiten verricht en was zij niet in het bezit van materiële activa. Zij beschikte niet over activa of werknemers, en haar enige activa waren geldmiddelen voor het dekken van haar aandelenkapitaal. Pas op het tijdstip van afzondering van voornoemde bedrijfstak en van de CHC-afdeling is de ontvangende vennootschap op grond van alle materiële en immateriële activa die zij van de gedeeltelijk gesplitste vennootschap heeft ontvangen begonnen met het produceren van medicijnen en het verkopen en op de markt brengen van receptvrije producten.

Ten tijde van de gedeeltelijke splitsing was Sanofi-Aventis de enige deelgerechtigde in het vermogen van de ontvangende vennootschap.

Op de datum van gedeeltelijke splitsing bezat verzoekster 348 454 aandelen in het aandelenkapitaal van de gesplitste vennootschap. Deze aandelen zijn verworven als volgt:

- verzoekster heeft op grond van een koopovereenkomst 56 674 aandelen verworven van voormalig deelgerechtigden in het vermogen van de gesplitste vennootschap;
- verzoekster heeft op 274 704 aandelen opgenomen door de verhoging van haar aandelenkapitaal op grond van een overeenkomst tot kwijting van verplichtingen uit hoofde van een inbreng waarbij de verhoging van haar aandelenkapitaal is gedekt en waarbij de gesplitste vennootschap een leningsverplichting jegens verzoekster is aangegaan;
- verzoekster heeft 17 076 aandelen opgenomen als gevolg van de eerdere fusie tussen de gesplitste vennootschap en andere entiteiten.

Verzoekster heeft tevens aangegeven dat de waarde van de door de ontvangende vennootschap toegekende aandelen die zij voor belastingdoeleinden heeft aangehouden niet hoger is dan de waarde van de aandelen in de gesplitste vennootschap die voor belastingdoeleinden zou zijn aangehouden indien de vennootschap niet was gesplitst.

In deze feitelijke context heeft verzoekster in het kader van haar verzoek om een individuele interpretatie van de bepalingen van het belastingrecht vier vragen gesteld. Aangezien het antwoord op de eerste vraag bepalend is voor het antwoord op de andere vragen, moet met name antwoord worden gegeven op de eerste vraag, die aldus kan worden geformuleerd dat daarmee wordt nagegaan of verzoekster op de datum van gedeeltelijke splitsing van de gesplitste vennootschap in de zin van artikel 529, lid 1, punt 4, k.s.h. inkomsten heeft gegenereerd overeenkomstig artikel 12, lid 4, punt 12, gelezen in samenhang met artikel 12, lid 1, punt 8ba, u.p.d.o.p.

Verzoekster is van mening dat zij geen inkomsten heeft gegenereerd.

Artikel 12, lid 4, punt 12, onder a), u.p.d.o.p. verzet zich ertegen dat de opbrengst van een deelgerechtigde in het vermogen van een ontvangen of gesplitste vennootschap die overeenkomt met de uitgiftewaarde van de door de ontvangende vennootschap toegekende aandelen wordt uitgesloten van de inkomsten, indien de aandelen in die vennootschap zijn verworven of opgenomen in het kader van een aandelenruil of zijn toegekend als gevolg een andere fusie of splitsing van entiteiten. De kwestie van de waarde van de aandelen in de zin van artikel 12, lid 4, punt 12, onder b), u.p.d.o.p. was tussen partijen niet in geding.

Volgens verzoekster zijn de voorwaarden van voornoemde bepaling, waaraan moet worden voldaan om opbrengsten te kunnen uitsluiten van de inkomsten, van toepassing wanneer alle aandelen in de gesplitste vennootschap zijn opgenomen naar aanleiding van een andere fusie, splitsing of aandelenruil. In het kader van de onderzochte feiten heeft verzoekster slechts 17 076 van de in totaal 348 454 aandelen opgenomen naar aanleiding van de eerdere fusie van de gesplitste vennootschap met andere entiteiten.

2.1.2. De belastingdienst was het niet eens met dit standpunt. Hij heeft vastgesteld dat reorganisaties zoals de splitsing van vennootschappen in beginsel belastbare inkomsten opleveren en dat de fiscale neutraliteit van een dergelijke handeling wordt beperkt ten aanzien van de tweede dergelijke handeling, waarbij aandelen of deelnemingen worden uitgegeven, alsook wanneer [OMISSIS]. Uit de uiteengezette feiten volgt dat de enige aandeelhouder van de gesplitste vennootschap (verzoekster) tijdens de levensduur ervan aandelen in de vennootschap heeft opgenomen als gevolg van een fusie met andere entiteiten.

2.2. Procedure voor de bestuursrechter

2.2.1. In het beroep bij de WSA heeft verzoekster verzocht om de bestreden individuele interpretatie nietig te verklaren en heeft zij onder meer aangevoerd dat:

- inbreuk is gemaakt op artikel 12, lid 4, punt 12, u.p.d.o.p., doordat deze bepaling aldus onjuist is uitgelegd dat ervan is uitgegaan dat deze moet worden toegepast op deelgerechtigden in het vermogen van ontvangen of gesplitste vennootschappen die vóór 1 januari 2022 aandelen in een ontvangen of gesplitste vennootschap hebben verworven of opgenomen als gevolg van een aandelenruil, fusie of splitsing;
- inbreuk is gemaakt op artikel 12, lid 4, punt 12, u.p.d.o.p., doordat deze bepaling aldus onjuist is uitgelegd dat ervan is uitgegaan dat verzoekster niet gerechtigd is om een deel van de mogelijkerwijs uit de gedeeltelijke splitsing voortvloeiende opbrengsten uit te sluiten naar rato van de aandelen in de gesplitste vennootschap die niet zijn opgenomen naar aanleiding van een eerdere aandelenruil, fusie of splitsing.

Tot staving van haar beroep heeft verzoekster onder meer aangevoerd dat artikel 12, lid 4, punt 12, u.p.d.o.p., onjuist is uitgelegd, namelijk zonder dat rekening is gehouden met de bepalingen van richtlijn 2009/133.

2.2.2. In haar verweerschrift concludeert de belastingdienst tot afwijzing van het beroep.

2.2.3. Bij uitspraak van 13 maart 2024 in zaak I SA/GI 1020/23 heeft de WSA de bestreden individuele interpretatie nietig verklaard en vastgesteld dat de belastingdienst bij de uitlegging van de nationale bepalingen rekening dient te houden met de bepalingen van richtlijn 2009/133.

2.2.4. Bij uitspraak van 22 oktober 2024 in zaak II FSK 952/24 heeft de Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie (hoogste bestuursrechter, Polen) de uitspraak van de WSA vernietigd. De rechter in tweede aanleg heeft vastgesteld dat:

- de rechter in eerste aanleg niet heeft aangetoond dat de juiste uitlegging van het nationale recht vereist dat uitlegging wordt gegeven aan de richtlijn;
- de rechter in eerste aanleg niet heeft gepreciseerd welke bepalingen van de richtlijn door de belastingdienst zijn geschonden;
- de rechter in eerste aanleg niet heeft aangetoond dat artikel 12, lid 4, punt 12, u.p.d.o.p. onverenigbaar is met de bepalingen van de richtlijn.

3. Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

3.1. Ontvankelijkheid van de prejudiciële vraag

[OMISSIS] [beroep op artikel 267 VWEU, waarbij wordt aangegeven dat de WSA, waarvan de beslissingen vatbaar zijn voor hoger beroep bij de Naczelny Sąd Administracyjny, een rechterlijke instantie in de zin van die bepaling is]

3.2. Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Vast staat dat artikel 63, lid 1, VWEU voorziet in een verbod om het kapitaalverkeer tussen de lidstaten te beperken. Volgens vaste rechtspraak van het Hof passen de lidstaten met name beperkingen van het kapitaalverkeer in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU toe om ingezetenen die investeringen verrichten te ontmoedigen of te beletten om dat te doen in andere lidstaten of om hun minder mogelijkheden te bieden om dat te doen [arrest van 27 januari 2022, Commissie/Spanje (Informatieplicht in fiscale zaken), C-788/19, EU:C:2022:55].

De noodzaak om beperkingen van het kapitaalverkeer tegen te gaan wordt benadrukt in overweging 5 van richtlijn 2009/133, waaruit volgt dat de gemeenschappelijke fiscale regeling moet voorkomen dat wegens onder meer gedeeltelijke splitsingen belasting wordt geheven. Toekenning van aandelen in de ontvangende of verwervende vennootschap aan de deelgerechtigden in het vermogen van de inbrengende vennootschap mag op zichzelf niet leiden tot enigerlei belastingheffing bij die deelgerechtigden (overweging 10 van de richtlijn). Bovendien bestaat een van de doelstellingen van deze richtlijn erin om obstakels weg te nemen die de werking van de interne markt kunnen belemmeren, zoals dubbele belastingheffing (eerste volzin van overweging 14).

Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door artikel 8, lid 2, van de richtlijn. Deze bepaling sluit uit dat belasting wordt geheven over de opbrengsten die door een deelgerechtigde in het vermogen van een inbrengende vennootschap worden gegenereerd uit de toekenning van effecten van de ontvangende vennootschap naar aanleiding van de gedeeltelijke splitsing van een gesplitste vennootschap.

In de motivering van het arrest van 16 november 2023, GE Infrastructure Hungary Holding, C-318/22, EU:C:2023:890 heeft het Hof aangegeven dat artikel 8, lid 2, van richtlijn 2009/133, dat betrekking heeft op gedeeltelijke splitsingen, alleen verwijst naar de toekenning aan de deelgerechtigde van de inbrengende vennootschap van bewijzen van deelgerechtigdheid in het maatschappelijk kapitaal van de ontvangende vennootschap, die overeenkomen met de ingebrachte activa en passiva. [De toepassing] van de regeling van fiscale neutraliteit, die van toepassing hoort te zijn op elk geval waarin een vennootschap wordt onderworpen aan een gedeeltelijke splitsing, mag niet afhankelijk worden gesteld van voorwaarden waarin deze richtlijn niet voorziet. Artikel 8, lid 2, van richtlijn 2009/133 laat de lidstaten bij de omzetting van de bepaling ervan geen speelruimte om de toepassing van deze regeling afhankelijk te stellen van aanvullende voorwaarden naast die welke zijn opgenomen in hoofdstuk II van de richtlijn.

Anderzijds zij evenwel de aandacht gevestigd op artikel 8, lid 6, van richtlijn 2009/133, waarin is bepaald dat lid 2 de lidstaten niet belet om de winst die voortvloeit uit de latere vervreemding van de ontvangen bewijzen op dezelfde wijze te belasten als de winst uit de vervreemding van de bewijzen die vóór de verwerving bestonden.

Naar het oordeel van de verwijzende rechter lijkt deze bepaling te beantwoorden aan de doelstelling van het tweede deel van overweging 5 van de richtlijn, namelijk om de financiële belangen van de lidstaat van de inbrengende of verworven vennootschap veilig te stellen.

De Poolse wetgever heeft in artikel 12, lid 4, punt 12, onder a), u.p.d.o.p. bepaald dat de uitgiftewaarde van aandelen die door de ontvangende vennootschap worden toegekend aan een aandeelhouder van een gesplitste vennootschap alleen van de inkomsten kan worden uitgesloten in het kader van de eerste dergelijke reorganisatie. Hij heeft namelijk vastgesteld dat de aandelen in de gesplitste entiteit niet vooraf mogen zijn verworven of opgenomen in het kader van een aandelenruil en niet mogen zijn toegewezen als gevolg van een andere fusie of splitsing.

De bepaling van artikel 12, lid 4, punt 12, u.p.d.o.p. is in dit verband herzien bij de ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (wet tot wijziging van de wet betreffende de inkomstenbelasting van natuurlijke personen, de wet betreffende de vennootschapsbelasting en bepaalde andere wetten) van 29 oktober 2021 (Dz. U. 2021, volgnr. 2105). In de memorie van toelichting bij het ontwerp van die wet is aangegeven dat de in richtlijn 2009/133 bedoelde reorganisatiemaatregelen fiscaal neutraal blijven (mits is voldaan aan de voorwaarden van de richtlijn), zolang zij er niet daadwerkelijk toe leiden dat de betreffende entiteit er inkomsten uit genereert. Dat betekent dus dat de niet-belastingheffing ten aanzien van herstructureringsmaatregelen geen tijdelijk onbeperkte vrijstelling is maar neerkomt op uitstel van belastingheffing. De

richtlijn bevat in dit verband namelijk een aantal restricties die erop gericht zijn om schadelijke fiscale optimalisering te voorkomen, zoals onder meer het beginsel van voortgezette waardering of het verbod van oneerlijke bedingen.

De Poolse wetgever heeft derhalve verwezen naar de doelstelling van overweging 13 en artikel 8, lid 6, van richtlijn 2009/133 en heeft een bepaling ingevoerd die aanzienlijke beperkingen oplegt aan ondernemingen die hun activiteiten willen herstructureren. Hij heeft de vrijheid van ondernemerschap beperkt.

Op dit punt zij eraan herinnerd dat de Uniewetgever, gelet op het beginsel dat voortvloeit uit artikel 63, lid 1, VWEU en [dat] moet worden verwezenlijkt door voornoemde richtlijn, er in overweging 13 van die richtlijn in heeft voorzien dat de lidstaten de toepassing ervan kunnen beperken door hun het recht toe te kennen om toepassing ervan te weigeren indien de fusie, splitsing, gedeeltelijke splitsing, inbreng van activa [of] aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende lidstaten tot doel heeft om belasting te ontwijken of te ontduiken. Dat volgt rechtstreeks uit overweging 13 van de richtlijn.

Derhalve rijst twijfel over de vraag of de bepaling van artikel 8, lid 6, van richtlijn 2009/133 betrekking heeft op een uitsluiting in de zin van voornoemde overweging van de richtlijn, zoals uitgelegd door de Poolse wetgever, dan wel of deze bepaling geen verband met voornoemde overweging houdt.

Bij de onderzoekende rechter is derhalve aanzienlijke twijfel gerezen over de vraag of de aangevoerde bepalingen van richtlijn 2009/133 aldus kunnen worden uitgelegd dat de fiscale neutraliteit wordt beperkt tot de eerste reorganisatie.

Enerzijds is een herstructurering uit hoofde van artikel 8, lid 2, van de richtlijn namelijk een fiscaal neutraal onderdeel van de activiteiten van een vennootschap dat het mogelijk maakt om deze activiteiten op optimale en efficiënte wijze te beheren. Aangezien richtlijn 2009/133 tot doel heeft om beperkingen, nadelen of distorsies die van invloed zijn op fusies, splitsingen, gedeeltelijke splitsingen, de inbreng van activa en het ruilen van aandelen tegen te gaan, moet een beperking van de fiscale neutraliteit tot de eerste reorganisatie worden geacht onaanvaardbaar te zijn.

Anderzijds rechtvaardigt de bescherming van de fiscale belangen van de staat waar de gesplitste of ontvangende entiteit is gevestigd dat belasting wordt geheven over de winst die voortvloeit uit de latere vervreemding van de ontvangen effecten. In het bijzonder volgt niet uit de richtlijn dat het begrip „latere vervreemding” van artikel 8, lid 6, moet worden beperkt tot de verkoop van aandelen die zijn opgenomen naar aanleiding van een reorganisatie. Aangezien richtlijn 2009/133 geen bepalingen bevat inzake de passende fiscale maatregelen waarmee uitvoering moet worden gegeven aan artikel 8, beschikken de lidstaten bij de uitvoering van [de] bepalingen [ervan] tevens over een zekere speelruimte, op voorwaarde dat zij het Unierecht in acht nemen [arresten van 18 september

2019, *Ministre de l’Action et des Comptes publics* (Meerwaarde betreffende effectenruil), gevoegde zaken C-662/18 en C-672/18, EU:C:2019:750 en 22 maart 2018, *Jacob en Lassus*, gevoegde zaken C-327/16 en C-421/16, EU:C:2018:210].

4. Conclusie

De uiteengezette twijfels over de uitlegging van artikel 8, leden 2 en 6, van richtlijn 2009/133, gelezen in samenhang met artikel 63, lid 1, VWEU, rechtvaardigen dat het Hof krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de in het dictum geformuleerde vraag. De rechterlijke beoordeling van de in deze zaak aan de orde zijnde feiten hangt ervan af hoe het Hof de gerezen twijfel zal wegnemen.

Voor die beoordeling moeten Unierechtelijke bepalingen worden uitgelegd die zijn omgezet in de nationale rechtsorde, namelijk in artikel 12, lid 4, punt 12, onder a), u.p.d.o.p., gelezen in samenhang met artikel 12, lid 1, punt 8ba), van voornoemde wet. Hoewel het geen twijfel lijdt dat artikel 8, lid 2, van richtlijn 2009/133 in de weg staat aan een nationale regeling die de toepassing van deze bepaling afhankelijk stelt van voorwaarden waarin deze richtlijn niet voorziet, moet niettemin worden beoordeeld of artikel 8, lid 6, van de richtlijn toestaat dat de fiscale neutraliteit van de door verzoekster verrichte gedeeltelijke splitsing wordt beperkt tot de eerste dergelijke handeling ten aanzien van de aandelen in de gesplitste vennootschap.

[OMISSIS]

[uiteenzettingen betreffende de schorsing van de behandeling]

[OMISSIS]

[procedurele uiteenzettingen]